

Sygn. akt III AUa 1299/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Barbara Hejwowska
Sędziowie:	SA Krystyna Smaga (spr.) SO del. do SA Ewa Szafraniuk
Protokolant: protokolant sądowy Joanna Malena	

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2017 r. w Lublinie

sprawy A. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o wysokość emerytury

na skutek apelacji A. K.

od wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach

z dnia 14 października 2016 r. sygn. akt IV U 340/16

oddala apelację.

Ewa Szafraniuk Barbara Hejwowska Krystyna Smaga

III AUa 1299/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 marca 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., na podstawie ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r, poz. 748 ze zm.), na wniosek z 7 marca 2016 r, odmówił A. K. prawa do obliczenia emerytury na podstawie art. 55a w związku z art. 55 ustawy emerytalnej, tj. wg nowych zasad, wskazując że ubezpieczony nie spełnił warunków do ponownego ustalenia wysokości emerytury, gdyż nie kontynuował ubezpieczenia emerytalnego i rentowego po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego, co jest warunkiem obliczenia emerytury przewidzianego w powołanych przepisach.

W odwołaniu od decyzji A. K. wniósł o jej zmianę i obliczenie emerytury na nowych zasadach według art. 55 i 26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wskazał, że w wieku 60 lat przeszedł

na wcześniejszą emeryturę, podjął pracę i przepracował 52 miesiące w Państwowym Ośrodku(...)w S., podlegając ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu. W tych okolicznościach po osiągnięciu wieku emerytalnego przysługuje mu prawo do przeliczenia emerytury na podstawie art. 55 i 26 ustawy z 17 grudnia 1998 r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie. Ponownie wskazał, że wnioskodawca nie spełnił warunków do ustalenia wysokości emerytury w myśl art. 55 i art. 55a ustawy o emeryturach i rentach, ponieważ nie kontynuował ubezpieczeń emerytalnego i rentowego po osiągnięciu wieku emerytalnego, który wynosi dla wnioskodawcy 65 lat 3 miesiące.

Sąd Okręgowy w Siedlcach wyrokiem z dnia 14 października 2016 r oddalił odwołanie na podstawie następujących ustaleń faktycznych i ich oceny prawnej.

A. K., urodzony (...), od (...) tj. od ukończenia 60. roku życia, uprawniony był do wcześniejszej emerytury na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w związku z legitymowaniem się niej trzydziestopięcioletnim okresem składkowym i nieskładkowym (decyzja z 15 lipca 2008 r, k. 29 akt emerytalnych).

Po nabyciu prawa do wcześniejszej emerytury, od 1 listopada 2008 r do 31 grudnia 2011 r, pozostawał w zatrudnieniu w Ośrodku(...) w S., a od 1 stycznia 2012 r do 28 lutego 2013 r w Agencji (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. (świadczenie pracy z 28 lutego 2013 r, k.6 akt emerytalnych).

W dniu (...) ubezpieczony osiągnął powszechny wiek emerytalny, który zgodnie z art. 27 ust. 3 pkt 4 ustawy emerytalnej - dla mężczyzn urodzonych od 1 lipca 1948 r do 30 września 1948 r - wynosi co najmniej 65 lat i 3 miesiące. W związku z osiągnięciem powyższego wieku emerytalnego, w dniu 16 września 2013 r ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z nowym wnioskiem o emeryturę. Po rozpoznaniu tego wniosku decyzją z 15 listopada 2013 r ZUS przyznał ubezpieczonemu emeryturę od(...), tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego, i ustalił jej wysokość według zasad z art. 53 ustawy emerytalnej, z uwzględnieniem okresu zatrudnienia po nabyciu prawa do wcześniejszej emerytury (decyzja z 15 listopada 2013 r, k. 9 akt emerytalnych).

Po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego, tj. po (...), ubezpieczony nie pracował zawodowo i nie podlegał ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowemu (wyjaśnienia ubezpieczonego, k. 9v akt sprawy).

W dniu 7 marca 2016 r ubezpieczony wystąpił do ZUS z wnioskiem o przeliczenie emerytury według nowych zasad, na podstawie art. 55 w związku z art. 26 ustawy emerytalnej (k. 38 akt emerytalnych). Zaskarżoną decyzją z 24 marca 2016 r organ rentowy załatwił powyższy wniosek odmowie (k.39 akt emerytalnych).

Sąd zważył, że odwołanie jest nieuzasadnione i podlegało oddaleniu.

Sąd wskazał, że zgodnie z art. 55 ustawy z 17 grudnia 1998 r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2015 r, poz. 748 ze zm.) ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 r, może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53. Zgodnie zaś z art. 55a ust. 1 ustawy (obowiązującym od 1 maja 2015 r) przepis art. 55 stosuje się również do ubezpieczonego, który miał ustalone prawo do emerytury przed zgłoszeniem wniosku o emeryturę, o której mowa w art. 27.

Z przedstawionych wyżej ustaleń sądu wynika, że ubezpieczony zanim wystąpił z wnioskiem o emeryturę w powszechnym wieku emerytalnym - określonym w art. 27 ustawy emerytalnej - miał ustalone prawo do emerytury wcześniejszej, tj. od ukończenia 60. roku życia. Ubezpieczeni, którzy tak jak A. K. mieli ustalone prawo do wcześniejszej emerytury, mogą zasadniczo - zgodnie z art. 55a ust. 1 ustawy - ubiegać się o obliczenie emerytury

według nowych zasad określonych w art. 26 ustawy. Jest to jednak możliwe pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art. 55 ustawy emerytalnej. Analiza okoliczności sprawy prowadzi zaś do wniosku, że ubezpieczony A. K. nie spełnia określonych w tym przepisie przesłanek. Po stronie ubezpieczonego niespełniony pozostaje bowiem wymóg kontynuowania ubezpieczenia emerytalnego i rentowego po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w art. 27 ustawy emerytalnej, a zatem powszechnego wieku emerytalnego wynoszącego w przypadku ubezpieczonego 65 lat i 3 miesiące. Ubezpieczony podlegał ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowym z tytułu zatrudnienia w Ośrodku (...)w S., a następnie w Agencji (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S., jednakże miało to miejsce po nabyciu przez ubezpieczonego prawa do emerytury wcześniejszej, tj. po ukończeniu przez niego 60. roku życia (zatrudnienie trwało od 1 listopada 2008 r do 28 lutego 2013 r). Natomiast po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego, tj. po (...), ubezpieczony nie kontynuował ubezpieczenia emerytalnego i rentowego (nigdzie nie pracował), a tym samym nie spełnił przesłanki do obliczenia emerytury na podstawie art. 55 ustawy emerytalnej, tj. według nowych zasad określonych w art. 26 tejże ustawy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy w Siedlcach na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie ubezpieczonego.

Apelację od powyższego wyroku wniósł ubezpieczony A. K..

Wskazał, że nie zgadza się z uzasadnieniem wyroku. Na emeryturę przeszedł w wieku 60 lat, gdyż spełniał warunki do jej uzyskania. Przebywając na emeryturze podjął pracę w Ośrodku (...)w S., a później w Agencji (...), gdzie przepracował 52 miesiące, odprowadzając składki ubezpieczeniowe do ZUS. W (...) po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego (65 lat 3 miesiące) wystąpił do ZUS o przeliczenie ponowne emerytury według nowych zasad, mające na uwadze art. 55 i 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. W związku z negatywną decyzją ZUS w S. odwołał się 22 listopada 2013 r do Sądu Okręgowego w Siedlcach, który skierował sprawę do biegłej sądowej A. D.. Po otrzymaniu opinii w dniu 15 listopada 2014 r przekonany był, że emerytura została mu wyliczona prawidłowo. Okazało się jednak, że nie wzięto pod uwagę art. 55 i 26, lecz art. 53 na jego niekorzyść.

Skarżący wskazał, że w trakcie rozprawy sądowej nic nie mówiono o dalszym kontynuowaniu pracy po osiągnięciu wieku emerytalnego, co w jego przypadku było niemożliwe, ponieważ rozwiązanie umowy o pracę w Agencji (...) w S., gdzie był zatrudniony nastąpiło w końcu lutego 2013 r z powodu likwidacji stanowiska pracy. Aby ubiegać się o ponowne przeliczenie emerytury na podstawie art. 55 i art. 26 należało przepracować minimum 30 miesięcy na emeryturze, co w jego przypadku zostało spełnione.

Apelujący wniósł o ponowne przeanalizowanie sprawy o zmianę wyroku o przyznanie wyższej emerytury.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Apelacja nie jest zasadna i dlatego została oddalona.

Sąd Apelacyjny akceptuje ustalenia faktyczne jak i ocenę prawną dokonane przez Sąd pierwszej instancji i nie istnieje potrzeba szczegółowego ich powtarzania (por. m.in. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 8 października 1998 r, II CKN 923/97, OSNC 1999/3/60, z dnia 18 lipca 2002 r, IV CKN 1244/00, Lex nr 55521).

W niniejszej sprawie wnioskodawca domagał się we wniosku z dnia 7 marca 2016 r obliczenia emerytury w powszechnym wieku emerytalnym na podstawie art. 26 w związku z art. 55 i 55a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z2016 r, poz. 887)..

Stosownie do treści art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r, poz. 887), ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 r, może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53.

Przepis art. 55 umożliwia zatem ustalenie wysokości emerytury osobom spełniającym warunki do przejścia na emeryturę na starych zasadach (art. 27) według reguł obowiązujących dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r (tj. na zasadach przewidzianych w art. 26 ustawy emerytalnej), o ile osoby te kontynuowały ubezpieczenie emerytalno - rentowe po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego i wystąpiły z wnioskiem o świadczenie po dniu 31 grudnia 2008 r, a emerytura obliczona w myśl art. 26 okaże się wyższa niż obliczona zgodnie z art. 53.

Jak wynika z akt sprawy emerytalnej, wnioskodawca wystąpił po dniu 1 stycznia 2008 r z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytur (16 września 2013 r), która została przyznana od (...) decyzją z dnia 15 listopada 2013 r. Jednak po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego, tj. po (...) ubezpieczony nie kontynuował ubezpieczenia emerytalnego i rentowego (nigdzie nie pracował), a tym samym nie spełnia przesłanki do obliczenia emerytury na podstawie art. 55 ustawy emerytalnej, tj. według nowych zasad określonych w art. 26 tejże ustawy. Wnioskodawca zatrudniony był do 28 lutego 2013 r, zaś zwykły wiek emerytalny ukończył dopiero (...)

Dla możliwości przeliczenia emerytury według zasad kapitałowych konieczne jest kontynuowanie ubezpieczenia po ukończeniu zwykłego wieku emerytalnego, wynoszącego dla skarżącego 65 lat 3 miesiące. Zatem podleganie przez skarżącego ubezpieczeniom społecznym w czasie pobierania wcześniejszej emerytury, a przed uzyskaniem zwykłego wieku emerytalnego nie ma znaczenia dla dokonania przeliczenia emerytury zgodnie z art. 55 ustawy emerytalnej.

Niezrozumiały jest zarzut apelacji dotyczący wyliczeń emerytury na podstawie opinii biegłej sądowej A. D.. W niniejszej sprawie nie był przeprowadzany dowód z opinii biegłej z zakresu księgowości.

Z powyższych przyczyn Sąd Apelacyjny w Lublinie na podstawie art. 385 kpc oddalił apelację jako bezzasadną.